

Zuzka Eretová

Juniorfest se připojil na Wifinu

První festivalový den nás poctili svou návštěvou mladí a velice sympatičtí herci z pořadu „Wifina“. Po „dlouhém, ale zábavném cestě,“ jak prozradili, jsme se jich zeptali na jejich koníčky a záliby, o kterých točí reportáže právě v pořadu „Wifina“. Jestli máte rádi techniku, módu, společnost nebo volný čas, nepřestávejte číst.

Matěj Vlček, Jakub Nemčok, Karina Rchivev, Tereza Straková

Matěj Vlček: „Držel jsem nabítej samopal a hledal granát“

Čtrnáctiletý **Matěj Vlček** uvádí se svými kolegy každý pátek večer na Děčku pořad Wifina. Je hrozně ukecaný a zajímá ho snad úplně všechno! Od herectví až po vojenskou a vesmírnou techniku.

Co tě zajímá na vesmíru? Věříš v UFO?

Mě už domalička zajímaly takový ty nejnovější technologie jako rakety, kosmický lodě a tak. Strašně rád jsem se koukal na sci-fi, kde byli takový ti mimozemšťanci a postupně to přešlo v takový ty monstra jako jsou z filmu Vetřelec vs. Predátor. A to mě právě navnadilo na takovou tu vesmírnou techniku.

A co tě zajímá na té technice?

Já byl z těch filmů úplně nadšený, takže sem potom hledal jestli je možné teleport a tak. A potom mě hrozně začaly zajímat počítače, takže teď začínám programovat. Táta mi půjčil svou učebnici. Jeden čas jsem měl velký šilenství ohledně filmový techniky, takže kamery, foťáky atd. Bylo toho strašně moc, i architektura mě lákala. Stahoval jsem si programy a načrтал vlastní stavby.

Když toho máš tolik, tak čím by si chtěl vlastně být?

Láká mě herectví, to je fakt moje největší záliba, ale je velmi malá šance, že nějak prorazím, takže si nechávám takový zadní vrátka a rád bych se věnoval tomu programování, třeba v Americe někde.

Když jsme byli ještě u těch herců, kdo je tvoje herecká inspirace?

Z českých herců to je muzikant, zpěvák, skladatek a herec Ondřej Brzobohatý. Měl jsem hodně rád seriál Gympl s (r)učením omezením, kde účinkoval. A z těch světových herců by to byl Arnold Schwarzenegger, protože terminátor, že jo.

Jaká reportáž tě bavila nejvíc?

Já mám vlastně ještě jednu zálibu a to je vojenská technika, mě to všechno hrozně fascinuje. Jednou jsme dělali reportáž v český zásahovce a mě dali do ruky nabítej samopal, kde stačilo natáhnout a střílet. A další potom reportáž o pyrotechnice, kde jsme si měli zkusit najít granát ale ztratili jsme ho. V další reportáži mě posadili do tanku na pozici velitele. Všechno mě to hrozně bavilo. Vlastně i moje úplně první reportáž, ta byla o českých stíhačkách Gripen. Také jsem seděl ve stíhačce a zkoušel si opravdickej vojenskej simulátor.

Zuzka Eretová

Větroň je top

S pořadem Wifinou k nám zavítal i mladý šestnáctiletý herec **Jakub Nemčok**, jehož tvář někteří z vás znají, ale především vám utkvěl v hlavě jeho hlas. Ať už jako vlk z „Hotelu Transylvánie“ nebo Carl ze seriálu „Živí mrtví“.

Čemu se rád věnuješ ve volném čase?

Tak jelikož toho volného času moc nemám, tak nejvíce se tedy věnuji práci, což je vlastně dabing, pak natáčení a hlavně teda škola.

Vidíš svou budoucnost v jednom z tvých koníčků?

Ze všeho nejvíce bych chtěl být herec. Ale mám teda takový sen, že bych nechtěl být český herec, ale chtěl bych se prosadit v cizině. Ale to je taková ta moje nejvyšší meta. Takže budu se o to pokoušet dál. Jinak teď mimochodem chodím na střední průmyslovou školu, na filmovku, takže možná i něco s tou kamerou, to by mi taky stačilo.

O čem tě bavilo nejvíce točit ve „Wifině“?

Nejvíce mě bavilo vlastně lítání ve větronu, což jsem teda letěl jako úplně poprvý, kdy nás vynesli teda letadlem i na oblohu, a to jsem mohl i řídit. To bylo zkrátka top.

Co říkají tvoji spolužáci na tvé účinkování v pořadu „Wifina“?

Jelikož už jsem taková jiná věková kategorie, tak tohleto oni přímo nesledují, takže většina má dokonce i takový ty popíchovací urážky. Ale když potkám takový ty lidi, co se na to dívají, je jim tak 9-14 let, tak ti to moc chválají a říkají, že je to bavi, a že se dost přiučí.

A stalo se ti někdy, že tě už zastavili na ulici a požádali o fotku?

Párkrát se mi to už teda stalo, dokonce když jsem byl v Praze na arkádách a jedl jsem, tak tam přišla malá holčička se slovy: „Jé, ty jsi ten Kuba z tý WiFiny, mohla bych se s tebou vyfotit?“ Bylo to hrozně moc pěkný. Asi už čtyřikrát se mi to stalo. Žádná sláva to není, ale paráda, když se to stane.

Julie

Lesní víla Karina

Při prvním rozhovoru v letošním ročníku Juniorfestu jsem nemohla vypovídat nikoho lepšího než krásnou a talentovanou **Karinu Rchivev**. Bylo pro mne velmi příjemné se od ní dozvědět spoustu věcí o módě, které se Karina věnuje i v pořadu české televize WIFINA.

Máš nějakou módní ikonu, která tě inspiruje ve tvém stylu v oblékání?

Inspiraci často hledám u celebrit a také sleduji módní trendy, ale podle jedné konkrétní osoby se neřídím. Nejvíce záleží na tom jestli to zapadá i do mého osobního vkusu.

Pokud se ti líbí nějaký kluk, hodnotíš u něj i jeho styl oblečení?

Rozhodně ano. Kluci, kteří se neumí dobře oblékat, tak mě

vůbec nezaujímou.

Co ti připadá jako nejhorší módní pohroma?

Nenávidím, když vidím v sandálech ponožky. Někdy se musím strašně smát a nebo mě úplně bolí srdce, když to vidím.

Máš oblíbené místo, kde ráda trávíš čas?

Já miluji lesy a vzhledem k tomu, že bydlím na vesnici, tak když si dodělám úkoly je můj program jasný. Vezmu si kolo a jdu na čerstvý vzduch, zajedu do lesa a tam přemýšlím o sobě a o životě.

Naty Nová

Tereza Straková - povídáním o tučňácích k Wifině

Když jsme šli na setkání s „Wifi“ týmem, tak jsem se trochu bála, jak to bude probíhat. Na smluveném místě na nás čekala moc příjemná parta lidí v našem věku. Ihned jsme si padli do noty, přestala jsem se bát a povídali jsme si jako parta kamarádů. Poté jsme se každého zeptali na pár otázek. Já jsem se ptala **Terezky Strakové**, která má ve Wifině téma „volný čas.“

Jaká z reportáží, kterou jste ve Wifině točili byla pro tebe ta nejzábavnější?

„Nejvíce se mi líbil wakeboarding (jízda na wakeboardu taženém lodí, pozn.red.), protože to byl pořádný adrenalin a mohli jsme ho zkusit delší dobu, takže jsem si to pořádně užila!“

Je nějaká reportáž, kterou bys chtěla natočit?

„Mě hodně baví Scrapbooking (originální tvoření např. fotoalb, přáníček,... pozn.red) a chtěla bych se o něm co nejvíce dozvědět, jak se přesně tvoří a tak...“

Jak jsi se dostala k Wifině?

„Byla jsem na letním kurzu, který trval jeden týden. Tam jsem v sobě našla tu „mluvku“.☐ No a ke konci kurzu probíhal kon-

kurz, o kterém jsem ani nevěděla... A tak jsem najednou byla na castingu.“

A jak to vypadalo?

„No, když si na to vzpomenu, tak to bylo asi dost hrozný... Světla ti tam svítí přímo do obličeje, takže ani nevíš, s kým mluvíš. Já jsem totiž na tričku měla namalovanýho tučňáka a oni se mě zeptali, co mám na triku.“

Začala jsem něco vyprávět a skončila jsem u toho, jestli žijou tučňáci na Antarktidě, nebo na Arktidě... Ale asi se jim to líbilo a šla jsem do Wifiny.“

Už začíná chladné počasí. Máš raději teplo nebo zimu?

„Já mám ráda obojí. V zimě jsou Vánoce, zachumlávám se do dek a do školy si nosím termohrnek. To se mi líbí. Ale teplo mám ráda taky.“

Bára Nyklesová

Putování za pohádkou

Dne 7. 11. 2015 se v Dobřanech dopoledne konalo Pohádkové luštění. Účastníci Pohádkového luštění se vydali po Dobřanech a bylo jich víc než jsme čekaly. V průběhu putování zavítali účastníci na různá stanoviště, kde pro ně byly připraveny různé aktivity. Trasa začínala na náměstí, kde nám skauti rozdali papíry, na kterých byly připraveny různé úkoly. Po jejich splnění jsme zjistili, kde trasa pokračuje. Další stanoviště bylo u Káčka. Když jsme tam došly, viděly jsme Makovou panenku a Motýla Emanuela. Emanuel nám řekl, že máme Makové panence pomoci sesbírat kytičky kolíkem. Každá jsme jich musely posbírat pět a poté jsme se vydaly do parku, kde byly další úkoly. Tentokrát tam na nás čekaly včelky, které nám dávaly různé otázky, například - jak se jmenoval syn Man-ky a Rumcajse nebo kde bydleli Křemílek a Vochumírka. Od tohoto stanoviště jsme šly na nádraží, kde už čekali Ferda mravenec a Beruška. Tam jsme měly za úkol přeskákat čtverce, ale my jsme to spíš prošly. Ferda nám to uznal a šly jsme dál. Když jsme došly na starý most, kde bylo další stanoviště, uviděly jsme tam Boba a Bobka. Tentokrát jsme měly házet šišky do klobouku. I to jsme zvládly, a tak jsme šly zpátky na místo, kde jsme začínaly a tam jsme dostali sladkou odměnu. Bylo to fajn až na to, že jsme tam byly asi jediné, komu bylo více než 10 let. :D Úkoly i kostýmy byly dobře připravené a nejvíce nás zaujalo stanoviště, kde jsme odpovídaly na otázky ohledně pohádek, i když jsme skoro nic nevěděly. Asi bychom si je měly zase někdy připomenout.

Bára a Naty
redaktoři Podlavičnicku ZŠ Dobřany